klassis, mille lõpetas 1926; ta täiendas enda haridust Austrias, Saksamaal ja Itaalias 1923 ja 1924. P. oli muusika- ja lauluõpetaja Läänemaa seminaris 1921—23 ja toimib a-st 1923 Tallinna koolides muusika- ja lauluõpetajana. E. Lauljate Liidu juhatuse liige oli ta 1928, Autorikaitse Ühingu esimees 1932—34, E. Akadeemilise Helikunstnikkude Seltsi esimees 1935—37, Kultuurkapitali Helikunsti Sihtkapitali valitsuse ja esinduskogu liige 1935—37 ning a-st 1939 jm. tegev. P. on komponeerinud koori- ja soololaule; ta helitöist mainitagu klaverile „Sonaat" (1925), etnograafiline süit „Küla lood" (1932) ja „Klaveripalad lastele" (Tall., 1931), ning orkestrile süit „Maa-alused"; raamatud õppe- ja muusikakirjanduse alal: „Laulmisõpetus" (Tall., 1934), „Laulmisõpetuse töövihikud" (Tall., 1934, 1936), „Klaverimängu õpetus" I—IV (Tall., 1935—36), „Lemmiklaulik" I—VI (*ibid.*, 1935—37) ja essee „Artur Kapp" (*ibid.*, 1938). Ka on P. avaldanud ülevaateid ja arvustusi ajalehis, eriti „Postimehes", ning ajakirjus, toimetanud „Muusikalehte" 1932—34 ja olnud koolilaulmiku „Leelo" III—VI (Tartu, 1932—33) kaasautor. A-st 1937 on P. ajakirjade „Musical Courier" (New York'is) ja „Musical Times" (Londonis) kaastööline. A-st 1938 on ta ühtlasi Rahvusvahelise Muusikalise Kasvatuse Seltsi kirjavahetajaliige.

A. Kasemets, Eesti muusika arenemislugu (1937); isikl. saadud andmed. *J. A.*

***PÄTS, Voldemar**, haridus- ja seltskonnategelane, K. Pätsi vend, oli kuni 1934 Riigi Kunsttööstuskooli (praeguse, a-st 1938 Riigi Kõrgema Kunstikooli) juhataja, on maist 1934 Haridusministeeriumi Kutseoskuse Osakonna direktor ja maist 1936 peale ühtlasi haridusministri abi. P. on enesetäiendamise, kunstinäituste korraldamise ja kongressidest osavõtmise otstarbel viibinud korduvalt välismail. Haridusminister A. Jaakson'i (vt. *Suppl.*) lähima kaastöölisena on P. olnud viljakalt tegev eriti kutsehariduse ja -oskuse edendamise alal. Ka on ta Tööstusliku Kutseoskuse Nõukogu esimees a-st 1934. P. on töötanud kaasa E. Kultuurkapitali Kujutava Kunsti Sihtkapitali valitsuses algusest peale, viimasel ajal (a-st 1932) selle esimehena. Tema juhtival osavõtul on valminud Kunstihoone ja korraldatud välismaade kunstinäitusi Eestis. Peale selle on ta olnud aktiivselt tegev E. Vigastatud Sõjameeste Ühingus (on selle auliige a-st 1927), Vabadusristi Vendade Ühenduse keskjuhatuses abiesimehena, o./ü-s „Kodukäsitöö" juhatuse abiesimehena, Eesti Kodutööstuse Keskseltsis, o./ü. „Vaba Maa" juhatuses, kirjastusühisus „Kultuurkoondise" juhatuses, sihtasutises *Fenno-Ugria*, Eesti-Soome-Ungari Liidus, sihtasutises „Eesti Kunstimuuseum", ÜENÜ-s, E. Haridusliidus, E. Turistide Ühingus, Austria-Eesti Kultuurühingus (esimehena 1937—38), Taani-Eesti Ühingus (esimehena a-st 1938) jm. A-st 1938 on ta Riigi-nõukogu liige. P. on Riigi Kõrgema Kunstikooli auprof. a-st 1938 ja rakenduskunsti ühingu „RaKü" auliige a-st 1938.

„Uus Eesti" 1938, nr. 194, 195; isikl. jm. saadud andmed. *T.*

PÖHL, Hans, eesti-rootsi rahvustegelane ja koolikirjanik, sünd. 3. VIII 1876 vkj. Läänemaal Sutlepa v. Aulepi külas popsi pojana, õppis Sutlepa külakoolis ja Haapsalu kreiskoolis, lõpetas 1904 eksternina Tallinnas gümnaasiumi; hiljemini õppis ta germaani filoloogiat ja eriti inglise keelt Peterburi, Oxford'i, Cambridge'i ja Upsala ülikoolis. P. toimis alates 18. eluaastast õpetajana Läänemaal Höbring'is, Eistrepa's, Tallinna kaubanduskoolis a-st 1909 ning kommertskoolis a-st 1920. P. kuulus okt-st 1917 Maapäeva poolt loodud komisjoni, siis Tallinna komiteesse, kelle ülesandeks oli pidada ühendust sakslaste poolt okupeeritud Eesti saartega. Vabariigi rajamisel tegi ta Eesti kasuks elavat vastukaja leidnud propagandat Rootsis ja sai E. Ajutises Valitsuses rootsi rahvusministriks. P. oli Maapäeva, Asutava Kogu, I ja III Riigikogu liige kristliku rahvaerakonna rühmas ja IV Riigikogu liige saksa-rootsi rühmas. Ka on ta olnud a-st 1904 rahvusvahelise merimisjonijaama ning merimeestekodu juhataja Tallinnas, seals. ka rootsi koguduse köster; surn. 22. I 1930 ukj. Tallinnas. — P. on ms. avaldanud „Inglise keele õpperaamatu" I, II (Tall., 1920—21) ja „Inglise-eesti sõnaraamatu" (*ibid.*, 1927). P-i peateeneks on Eesti rootslaste rahvusliku liikumise äratamine ning juhtimine. Ta asutas ka eesti-rootsi tähtsa kultuurseltsi „Svenska Odlingens Vänner"

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 261